

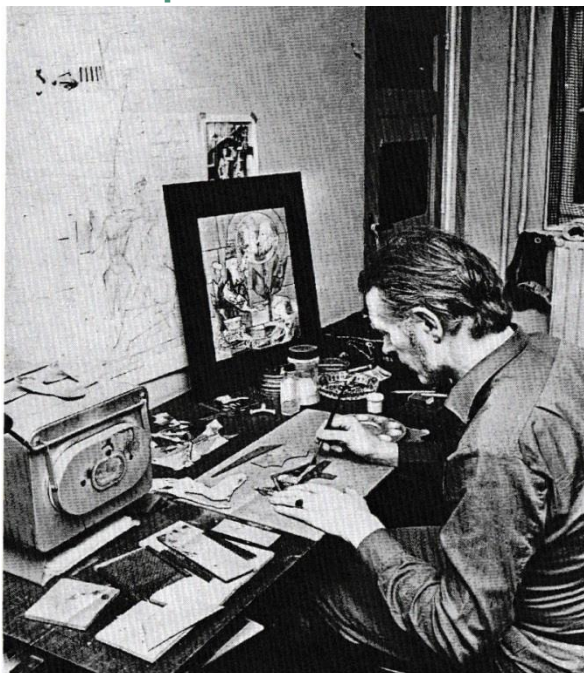
Het Verhaal van Woerden

Verhaal 30 – Kunstenaars in Woerden Herman Prins (1922-1987) door Frans Lander

Inleiding

Herman Prins is een begaafd kunstenaar. Na plateelschilder te zijn geweest, waarbij je keramiek of ander aardewerk decoreert, wordt hij docent aan de *Nationale Schilderschool*. In zijn vrije tijd beoefent hij allerlei technieken, in het bijzonder het emalleren wat zijn grote liefde is. Daarin behaalt hij een uitzonderlijk hoog niveau. Herman krijgt na een expositie in Zeist veel opdrachten, onder meer voor scholen en het voormalige ziekenhuis *Hofpoort* in Woerden. Het werk van Herman Prins, vol symboliek, is een zoektocht naar het wezenlijke der dingen. De mens staat daarin centraal.

Levensloop

Herman Prins in zijn atelier

Herman Prins wordt in 1922 geboren in Gouda. Zijn vader, *Cornelis Abraham Prins*, is plateelschilder van beroep, maar tekenen en schilderen vormen zijn grote hobby. Gouda kent in de eerste helft van de twintigste eeuw een bloeiende keramiek-industrie. Het Gouds plateel is in die dagen beroemd. Herman wordt door zijn vader en door zijn lagere school gestimuleerd om te gaan tekenen. Hij heeft duidelijk talent. Na de Mulo te hebben voltooid treedt Herman in de voetsporen van zijn vader. Hij wordt leerling-plateelschilder bij de *N.V. Koninklijke Plateelbakkerij Zuid-Holland* en specialiseert zich in het schilderen van *Delfts blauw*.

Herman wil meer en begint een avondopleiding aan de *Avondacademie voor Beeldende Kunsten* in Rotterdam. In de Tweede Wereldoorlog moet hij van de Duitse bezetter, zoals veel andere jongeren, gaan werken in Duitsland. Na zijn terugkeer begint hij met zijn broer een kleine plateelbakkerij maar dat wordt voor hem een mislukking. Vanaf 1946 zoekt hij zijn heil als freelance-ontwerper in de wereld van de publiciteit. Dat combineert hij met een avondstudie wiskunde en kunstgeschiedenis. Na twee akten te hebben behaald werkt hij als docent, van 1958 tot 1983, aan de kleinschalige vakopleiding *Nimeto* in Utrecht. Deze vaste baan biedt hem financiële zekerheid en de mogelijkheid om daarnaast als zelfstandig kunstenaar te werken.

In 1952 vestigt hij zich in Woerden aan de Leeuwerikstraat. Hij leidt daar een gelukkig leven met zijn echtgenote, mevrouw *H.A. Prins-van der Heijden*, die hem drie kinderen schenkt. Na zijn pensioen kan hij zich geheel wijden aan zijn grote passie: de kunst. Hij wordt één van de oprichters en lid van de *Woerdense Kunstkring*. Na zijn dood wordt in 1989 een overzichtsexpositie aan zijn werk gewijd in *Stadsmuseum Woerden*. In 2007 volgt een expositie in de Kunstkring. Na het overlijden van zijn vrouw worden ruim achthonderd kunstwerken in zijn woning aangetroffen. In overleg met zijn zoon zijn die allemaal geïnventariseerd. Tijdens verschillende tentoonstellingen, onder meer in het ziekenhuis Hofpoort, is een deel van dit werk verkocht. Er is een boekje over zijn werk verschenen.

Zijn werk

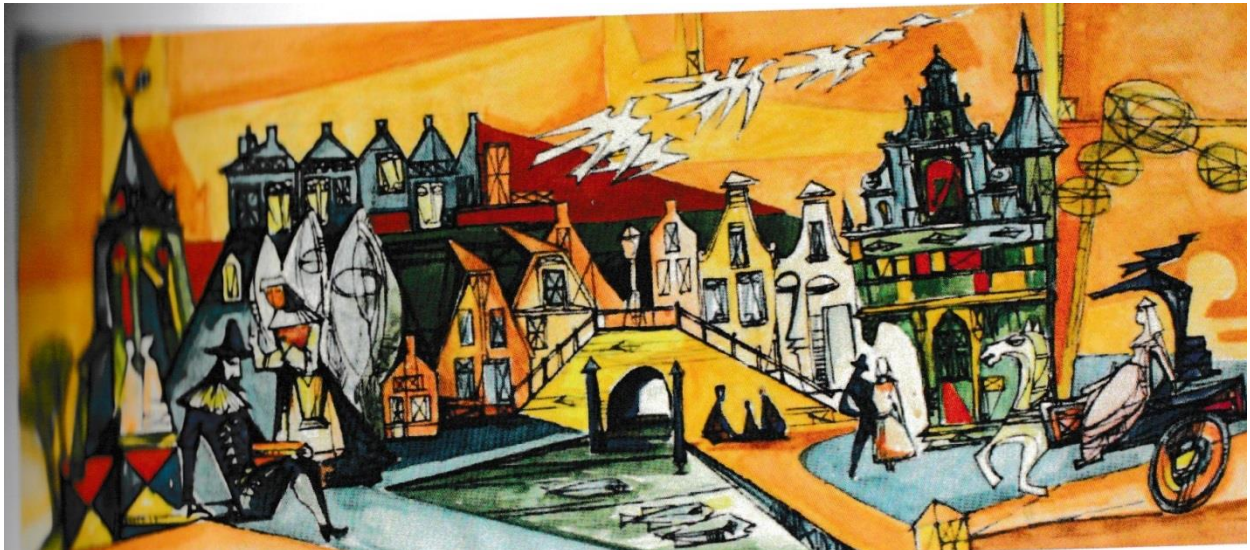
Herman Prins is van vele markten thuis. Hij beheerst verschillende technieken: tekenen, gouache, koperlaswerk en emaileren. Vooral in de laatste techniek boekt hij opvallende resultaten. Het is een eeuwenoude techniek die al door de Egyptenaren en Grieken wordt gehanteerd in de veertiende eeuw voor Christus. Tot aan de negentiende eeuw ziet men de techniek eerder als een ambacht dan als kunst. Het wordt vooral toegepast als alternatief voor het gebruik van te dure edelstenen.

Pentekening (1974)

De techniek is ingewikkeld waarbij verf, op basis van glas, loodmenie en pigment, op een koperplaat wordt aangebracht en vervolgens in de oven wordt verhit. Het luistert allemaal heel erg nauw. Herman Prins is verder een begaafd tekenaar. Zijn werk onderscheidt zich door scherpe, puntige lijnen en doet vaak denken aan het Russische *constructivisme*. In al zijn werk vind je die duidelijke contouren terug, ook in zijn emailleerwerk. Zijn stijl behoort duidelijk bij die van de jaren vijftig van de vorige eeuw met hier en daar *Art Deco* invloeden.

Herman beschikt over een onuitputtelijke fantasie. In zijn werk zie je sprookjesachtige en bijbelse taferelen. Hij vertelt veel verhalen en er is altijd van alles te zien in zijn werk, vooral door allerlei architectonische toevoegingen. Dat zie je ook in de afgebeelde gouache van Woerden, waarin we het oude stadhuis en de *Petruskerk* herkennen. Maar tegelijkertijd is het een soort vertelling met een merkwaardige voertuig, een paard en een vrouw. Het doet je even denken aan *Jeroen Bosch*, omdat die ook zulke ingewikkelde, bijna *surrealistische* verhalen weet te vertellen.

Zonder titel, gouache van Woerden (1973)

Heel opvallend zijn ook Hermans schilderijen van goud op koper. In al zijn werk herken je steeds de geheel eigen stijl van Herman. Zijn emailleerwerk is van uitzonderlijk hoog niveau en valt op door de knappe composities en het sprankelende kleurgebruik, zoals in de *Visser*. Het is een klein email maar het heeft een indrukwekkende, monumentale opbouw met een uitgekiende opzet: één verticale en één horizontale lijn bepalen de rustige constructie terwijl de diagonaal van het visnet voor een spannende dynamiek zorgt.

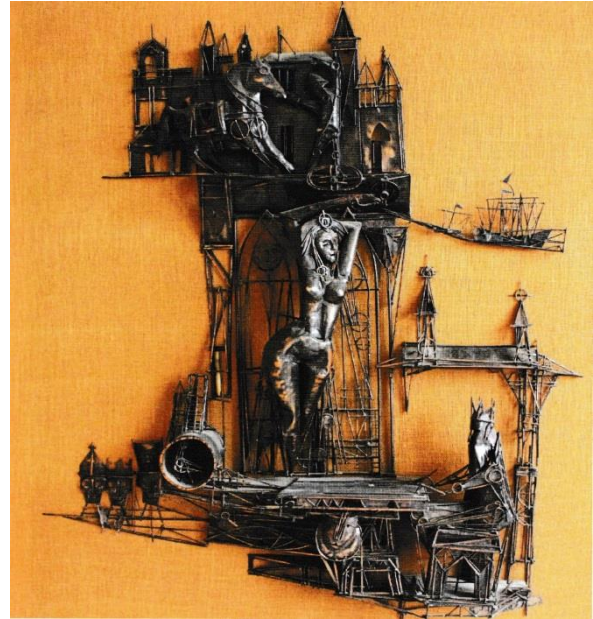

Zonder titel, goud op koper schilderij (1978)

Herman is een kunstenaar die door anderen begrepen wil worden. Daarom is zijn werk altijd heel herkenbaar en nooit abstract. Hij leeft niet in een ivoren toren maar wil alles met iedereen delen. Daarom is hij ook zo geschikt als leraar. Iedereen mag zijn domein binnen gaan en kennis nemen van de rijke wereld van zijn kunst.

Visser, email (ca 1976)

*Zonder titel, koperlaswerk – Weddesteyn
(eind jaren zeventig)*

Herman heeft ook koperlaswerk gemaakt. Het afgebeelde werk hangt nu in de hal van het Zorgcentrum *Weddesteyn* te Woerden. Ook hier weer een boeiend sprookjesachtig verhaal. Herman krijgt veel opdrachten in Woerden en omgeving en is daardoor bekend geworden. Zo maakt hij werk voor verschillende bedrijven, voor scholen en voor het voormalige ziekenhuis Hofpoort. Op de gevel daarvan kun je een prachtig groot werk in email van Herman ontdekken.

Rechten

Het geheel of gedeeltelijk overnemen van de tekst is toegestaan onder vermelding van "Tekst: Frans Lander, bron: Het Verhaal van Woerden". Het overnemen van beelden is toegestaan voor educatieve doeleinden onder vermelding van "Bron: Het Verhaal van Woerden", en verder met uitdrukkelijke toestemming van Stadsmuseum Woerden. Ondanks onze uitgebreide research kan het voorkomen dat niet alle rechthebbenden van een gebruikte afbeelding zijn benaderd. Bent u rechthebbende? Neem dan zo snel mogelijk contact op met Stadsmuseum Woerden.

De illustraties zijn afkomstig uit het boek *Herman Prins, een groot Woerdens kunstenaar* (2015), tekst door Frans Lander, fotografie door Ilja Pronk met bewerking door Hans van Ommeren. De foto van Herman Prins is van Marjolein Schouten (Kunstkring Woerden).